Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

quide de q̃ pr̃ ē ſ; non in eo uē ē ſuba .i. non ea rōnis uītate q̃ dr̃ uere
ſuba quodlibet illud ēē quo subsistens ē aliq̃d ē ſuba quod in eo ñ est
ē ſ; aliq̃ rōnis ꝓportione uocat̃ ſuba. Vbi gra. corp̃ ē aliq̃d. id est ſuba.
ē corp̃ ⁊ coloratū ⁊ lineatū. Sed q̃ ſit corp̃ q̃ coloratū q̃ lineatū diuidendū ē. Et ē
q̃de corpalitate corp̃ colore coloratū. linea lineatū. Sed ad hue diuidendū ē q̃b̃
hec rōnū locis ꝓuenant̃. Et dīns q̃ ñ corporalitas colorē aut lineā. ſ; color aut
linea corpalitatē sequunt̃. Non enī hec corpalitatis ſ; hoꝝ corpalitas causa ē. Qua
rōne illa corpis ē ēē uero hec in mode corpe illi adst̃. Ido p̃mū illa deīn q̃ ea corp̃
ē uā rōne ē hoꝝ ſuba. hec ū p̃mū corpalitatis. ⁊ p ea corpis accidīnia. His enim
uere substat ⁊ corpalitas eiu assiunt ⁊ corp̃ eiu in ſt̃. Ido ū q̃ ds ē q̃d ē ñ m̄ in se
simplex ē ſ; ⁊ abbis quę adē subsistentiis solent ita solitariū ē ut ꝑter id unū ꝓpe
tate singulare dissimilitudine indiuiduū q̃ē aliud aliq̃d q̃ ēē intelligatur
prsus ñ hat. Idoq; nec ipm nec q̃ eo ds ē subiectionis rōne aliq̃b̃ substat. Qua
ꝓpē neq̃q̃m rōnis ꝓpetate uocat̃ ſuba ſ; qm eo ds ꝓpe ē recte nouat̃ ēēntia. Qua
tn ñ ē tanta dictionū copia ut queq; suis possint nōib̃ designari sic p̃dicto
hūane locutionis usus ab alīs ⁊ maxīe in naturalib̃ ad alias facultates ex aliq̃ rōnis
ꝓportione nōia trāsfert. ut qm sic dīns corp̃ albū magnū. corp̃ ſuba. albū q̃lita
te magnū q̃ntitate. ita q̃. dīns. ds iustus. maxīm̄. q̃si dictū sit. ds ſuba. iustus
qualitate. maxīm̄ q̃ntitate. dīnus nōiatū ſuba dīn q̃litate iustū. q̃ntitate max
imū. cū tn nich hoꝝ rōnis aut gēnis ꝓpetate. ſ; tn ꝓportionali trāslātione dica
mus. Quod q̃ in illo ſubam nōiam̄. ñ ē subiectōnis rōne q̃ dr̃ ſ; ult̃ omnē
quę accidentib̃ ē ſubta ſubam ē ēēntia absq; omib̃ que sed ultra ſubam
possunt accidē omnino solitaria. Item q̃litas ⁊ ē q̃ ue tē q̃litas ⁊ cet̃ q̃
nire q̃unt. ut q̃ntitates ñ sē in do q̃ uocant̃. Quoruo uenire queunt.
omnū ut fiat amplior intellect̃ exempla subponē Quoꝝ ut āplior
da ſ. Que ſ hui modi. Nam cū siue de pat̃ siue de filio fiat intellectus
siue de amboꝝ spū logntes dīns ds. iudem̄ ea q̃ hoꝝ exempla subden
trū quibꝫ ē significare ſubam. Et significam̄ quide da sunt. Nam
ſ; ñ ea. q̃ illi sit rōnis cui ⁊ q̃ i naturaliū gēne appellan cū dicimus ds
t̃ hoc nōie īmo ea quę sit p̃ncipalis ⁊ ēēntia ēēntia ult̃ subam quidem
omnē ñlū q̃ ex tēpe in ceū tr̃ ſubam. Cū ū de q̃libet figēare uidemur
eoꝝ dīns iust̃ q̃litatē figēare uidem̄. Et q̃litatē quide sed ea quę sit ul
uocam̄ id q̃ iust̃ dr̃. ſ; tn ñ rōne mathematicoꝝ ac tra ſubam. Cū ū
ademtē ſ; potī ea quę sit ſuba ñ quide subiectōis tr̃ q̃litatē q̃d̃e sed
rōne. ſ; sic p̃dictū ē ult̃ ea quę a subiectione sic uocat̃ ñ accidīnte ſ; ea q̃
substantia. Neq; enī. Quasi. Vere ñ q̃litate ſ; q̃ dictū sit ſuba ſ; ult̃ ſubam